

[Løvig Simonsen]

ket godt, at det ved førstebehandlingen her blev klargjort, at Det Radikale Venstre ikke på det grundlag havde sagt ja til forbindelsen.

Nej, men det, fru Lone Dybkjær gjorde dengang, var at fravælge de andre muligheder. En ansvarlig miljøminister må selvfølgelig tage hensyn først og fremmest til miljøet, og hvis det var sådan, at miljøministeren på daværende tidspunkt ikke var overbevist om, at den valgte løsning var miljømæssigt rigtig, så var det hendes forpligtelse at sørge for, at andre muligheder blev inddraget i debatten dengang og ikke nu.

(Kort bemærkning).

J. K. Hansen (S):

Jeg skal sige til hr. Gade, at jeg tror nok, jeg så godt som de fleste herinde er klar over, hvad Folketingets forretningsorden indeholder, og hvad man må referere og ikke referere fra et udvalgs-møde. Der føres protokol over udvalgs-møderne, og det er således, at man ikke kan undgå – specielt ikke, når man er formand for et udvalg – at bide mærke i, om nogle deltager i udvalgsarbejdet eller ej.

Det, jeg har kritiseret her i dag, er, at et parti kan være med til at skrive noget – jeg har i øvrigt ikke kritiseret dem, der har skrevet det, men at et parti kan være med til at skrive noget – når man ikke har deltaget i udvalgsarbejdet, og det er jo ikke modsagt.

Jeg må sige – og det ikke er noget, jeg siger med stor glæde – at når man taler om politikere, og at det er »skadeligt for den demokratiske udvikling«, og når jeg ved, hvor godt denne sag er blevet behandlet, så støder det mig, at et parti, som ikke deltager i udvalgsarbejdet, kan sige noget sådant. Men det ansvar, hr. Gade, tager jeg på mig, sådan er det altså. Det må hr. Gade så kritisere mig for, men jeg mener ikke, der fra min side er sket brud på Folketingets forretningsorden.

Fru Lone Dybkjær kunne jeg jo så stille det spørgsmål: Hvorfor har man ikke villet deltage? Det kan da godt være, man er imod en ting, men så kunne man da deltage i den demokratiske proces, og den demokratiske proces i det danske Folketing er jo, at vi har tre behandlinger af et lovforslag, og mellemliggende har vi et arbejde i det, vi kalder lovværkstedet herinde. Hvorfor i alverden vil man ikke deltage i dette arbejde, fordi det er noget, man ikke kan lide?

Og jeg vil ikke godtage, at der har været tale om et skuespil her. Vi har arbejdet med denne sag længe før den dansk-svenske regeringsaftale, så det er altså ikke rigtigt, og det ved fru Lone Dybkjær også fra møder ude i landet, at der ikke har været debat om hele denne sag. Men jeg må altså konkludere, at hvis De Radikale er imod en ting, vil de ikke deltage i den demokratiske proces, der hedder udvalgsarbejde.

(Kort bemærkning).

Svend Auken (S):

Hr. Gade stillede mig nogle spørgsmål, som jeg gerne vil besvare.

Det første spørgsmål, hr. Gade stillede til Socialdemokratiet, var, hvorfor vi nu tog medansvar for alle regeringens fejl i behandlingen af denne sag i forhold til EF. Jeg vil gerne sige, at det gør Socialdemokratiet ikke. Vi har taget afstand fra og har kritiseret regeringens håndtering af denne sag, og jeg tror, at hvis man kunne granske ministrenes hjerter og nyrer, er de selv ikke alt for stolte over den måde, de har håndteret dette spørgsmål på. Vi holdt os imidlertid ikke kun til kritikken, vi gik også ind og gjorde noget ved det, fik rettet forholdet, og nu er der sikret en fuldt forsvarlig behandling af sagen. Derfor er der ikke tale om at tage medansvar, men der er tale om at reagere hurtigt og rette fejlen.

Med hensyn til, om høringen i den fortsatte behandling har nogen betydning, vil jeg kun sige, at den offentlige debat spiller en meget stor rolle for os. Jeg vil bare minde om, at da nogle af regeringens rådgivere rykkede ud med, at en sænketunnel miljømæssigt ville være at foretrække frem for en kombineret forbindelse som den, der er lagt op til, og at den økonomisk ikke ville være dyrere, tog vi med det samme initiativet til at få konfronteret regeringens rådgivere med andre rådgivere, der havde en anden opfattelse, og det mandede ud i en fælles rapport, der belyste spørgsmålet og viste – i hvert fald så vidt jeg læser den – at det projekt, der er aftalt, og som er det kombinerede projekt, økonomisk og miljømæssigt var at foretrække. Og sådan vil det være både til lands og til havs, at vi vil lytte til de synspunkter, der er.

Hr. Gade spørger – og det er vel det, der hedder det storpolitiske spørgsmål – hvorfor Socialdemokratiet vil gå ind og støtte den svageste regering overhovedet, og at det næsten er, som